

10 Eines per l'educació del límits

1- Eduquem amb objectius (no improvisem)

Com volem que siguin els meus fills d'aquí cinc / deu anys? (independents, autosuficients, generoses, reflexionin, ...) volem que es portin bé o que tinguin uns valors que els permetin viure ... Doncs ens hem d'ocupar d'educar-los perquè això passi.

2- Ens posem d'acord tots els adults. En un claustre, igual que en una família, els adults ens posem d'acord i procurem unificar les respostes.

3- Entenem que és un procés llarg, cal paciència. Cal persistència. Cal distingir clarament bondat i justícia. Fermesa.

4- Separem les necessitats dels docents de les necessitats dels alumnes (procurem no projectar). Per exemple que a jo, adult, necessiti silenci no vol dir que en aquell moment l'alumne i l'activitat que fa ho necessiti, potser necessita parlar, moure's...

5- En general eduquem les conductes, no l'alumne, no qüestionem a l'alumne , qüestionem les accions dels alumnes.

6- Tenim clar que límits, hàbits i rutines són imprescindibles per generar seguretat, per generar autonomia. Encara que sembli contradictori, com més clar eduquem els límits més autònoms seran perquè no dependran dels adults per a qualsevol decisió o mirada crítica del que estan fent o han de fer.

7- Límits, normes o hàbits són molt concrets i clars. Per exemple, concretem què vol dir portar-se bé., no diem "portat bé."

8- Demanem en positiu (del no cridis al parla baixet, ...)

9- Ens centrem en la comunicació. Físicament saludable sense generar distància, paraules que puguin entendre per explicar el perquè, no entrem en lluites.

10- Fem revisió d'expectatives (sobretot si hi ha hagut pacte). Si algú es salta una norma o un límit el que fem és ajudar-lo a que la compleixi. Depèn de com siguin: mirada restaurativa, més explicació, pacte, càstig / premi ...